

Jegyzőkönyv

Készült: a Józsefvárosi Kábítószerügyi Egyeztető Fórum
2023. május 25-én (csütörtök) 15:00 órai kezdettel
a Józsefvárosi Polgármesteri Hivatal I. emelet 100-as termében megtartott 1. üléséről

A JKEF ülésen 18 fő vett részt.

Résztevők:

1. Könczöl Dávid – elnök
2. Szili-Darók Ildikó –alpolgármester
3. Hermann György – Szociális, Egészségügyi, Lakásügyi és Oktatási Bizottság elnöke
4. Gávay Zoltán – koordinátor
5. dr. Podoski Gábor – Józsefvárosi Gazdálkodási Központ, Városüzemeltetés
6. Bajusz Ferenc – Józsefvárosi Közterület-felügyelet vezetője
7. Pokornyi Viktória – Humánszolgáltatási Ügyosztály irodavezetője
8. Jakab-Kraft Nikoletta - Humánszolgáltatási Ügyosztály
9. Koscsóné Kolkopf Judit – JÁSZER, JEB
10. Juhász Juliánna – ápolási igazgató, JEK
11. Dávid Ferenc – Kék Pont Alapítvány
12. Tormási Judit – Lélek Program szakmai vezetője
13. Kiss Éva – Emberbarát Alapítvány, KŐKEF koordinátor
14. Bedő Mónika – Kesztyűgyár Közösségi Ház
15. Kovács Csaba – Félúton Alapítvány
16. Oláh Péter – Megálló Csoport Alapítvány terápiás programvezetője
17. Kristóf Róbert – Ébredések Alapítvány
18. Dallos Judit

Napirendi pontok:

1. Kék Pont Alapítvány bemutatója a Józanság Háza Projektről
2. Emelkedő utcai eset számok átbeszélése, cselekvési terv kialakításának átbeszélése
3. Egyebek

Könczöl Dávid

Kedves Tagok, kedves meghívottak! Köszöntök mindenkit a mai KEF ülésen. Először is elnézést szeretnék kérni mindannyiótoktól azért, hogy ilyen hosszú ideig nem volt megtartva, nem fogok kertelni, ez az én hibám volt. De többen is szükségesnek láttuk, hogy minél előbb meg tudjuk tartani újra, és újra elkezdjük a közös munkát. A kiküldött napirendi pontok annyiban változnak, hogy mindegyik csúszik egyvel előrébb, és az 1-es napirendi pontot majd a következő ülésen fogjuk tárgyalni, mert János nem tudott sajnos eljönni. 1-es napirendi pont lesz a KÉK Pont Alapítvány bemutatója, utána az emelkedő utcai esetszámok átbeszélése, cselekvési tervek kialakításának átbeszélése, és egyebek. Erről kérem, szavazzon minden tag.

Aki igennel, az most emelje fel a kezét. 12 igen. Nem és tartózkodás nincs. Köszönöm szépen.

A Józsefvárosi Kábítószerügyi Egyeztető Fórum a napirend elfogadása tárgyban 1/2023. (V.25.) számon 12 igen, 0 nem, 0 tartózkodással a következő jegyzőkönyvbe foglalt döntést hozta:

A Józsefvárosi Kábítószerügyi Egyeztető Fórum elfogadja a napirendet.

Könczöl Dávid

Alpolgármester asszonynak megadom a szót előtte.

Szili-Darók Ildikó

Mindenkit köszöntök szeretettel. Én is elnézést szeretnék kérni, mert szegény Dávidot jelentősen nyomasztottam, hogy hívjuk össze a Fórumot, de vártunk a fővárosi stratégia elkészültére. Most úgy tűnik, hogy ősszel, szeptemberben talán elkészül, így többben benne vannak a fővárosi stratégiában is. De úgy éreztük, hogy most már nem várhatunk tovább, nem mehetünk neki úgy a nyárnak, hogy ne hívjuk össze a Fórumot. Nagyon-nagyon sok kritikát kapunk interneten, levélben, bejelentéseket, melyre részben tudunk reagálni. Vannak sikereink, az utóbbi egy évben nem találkoztunk, a Baptista Szeretetszolgálattal sikerült megállapodnunk, és áthelyezték a központjukat a Korányi Sándor utcába, pontosan az Egyetem elé, ahol triplán vannak őrizve az ottani örök és rendvédelmi szervek által, viszont így el tudják látni az Illés utca elején álló lányokat is jó tanácsokkal legalábbis, és szükség esetén pedig ott van a klinikai háttér, hogyha olyan eset jön hozzájuk, ahol rögtön kórházi ellátásra van szükség, akkor rögtön tudnak segítséget igényelni. Ennyit tudok a pozitív oldalon felsorolni, a negatívát majd valószínűleg Önök felsorolják. Elnézést kérek, de most el kell indulnom, Páskándi Géza szobrát avatjuk, aki az Önkormányzatnak réges-régen nagyon sokat segített, a lányával együtt szociális munkáskodtunk a JSZSZGYK-ba, és meghívtak minket a szobor avatásra, úgyhogy tisztelettel elfogadtuk a meghívást, ezért távoznom kell, de nagyon jó munkát kívánok Önöknek, nektek, a Dávid fog tájékoztatni a fejleményekről. A JEP-et elfogadtuk, a HEP-et elfogadtuk, mind a kettő alapdokumentumunkba a kábítószer fogyasztás visszaszorítása, a betegek ellátása jelentős helyet foglal el, és valamennyi pénzt is tudunk beletenni ebben az évben már arra, hogy a programokat elkezdjük e téren, úgyhogy remélem, hogy a következő fél év eredményesebb lesz, mint, ami mögöttünk van. Köszönöm szépen, és elnézést a távozásért.

Napirend 1. pontja: Kék Pont Alapítvány bemutatója a Józanság Háza Projektről

Könczöl Dávid

Köszönjük szépen, alpolgármester asszony. Akkor megadnám a szót a Kék Pontnak.

Dávid Ferenc

A következő negyed órában be fogom mutatni a Józanság Háza projektünket, ami a Kék Pont Alapítvány egyik utcai munkája. A program fejlesztéséről lesz szó, illetve arról, hogy milyen módon reagáltunk egy problémára. A Kék Pont Alapítvány munkáját azt gondolom, Józsefvárosban nem kell bemutatni, mégis fontos talán tudni, hogy két ambulanciával dolgozunk, van egy Felépülési Központunk a Gát utcában, illetve Békásmegyeren. Mind a

kettőben elsősorban konzultációval foglalkozunk, tehát a hozzánk fordulókat egy konzulens, pszichológus, pszichiáter, vagy orvos segítségével lépnek a felépülés útjára. Az Alapítvány küldetése az emberek életminőségének a javítása, emberek közül elsősorban a droghasználókra és a hozzátartozóikra koncentrálnak. Tehát nálunk a hozzátartozók önálló entitásként jelennek meg, nem pedig azért, hogy mondjuk általa segítsük a felépülőt. A Józanság Háza egy blognak a fejlesztése, amit az Innovációs Munkacsoport fejleszt, ebben dolgozom, én nem segítő vagyok, szociológus vagyok, egy biopolitikai szakértő álca mögé szoktam még bújni, de én nem foglalkozom eset kezeléssel, kliensekkel. Az Innovációs Munkacsoportnak a termékei elsősorban olyan programok, amelyek az életminőséget közvetve javítják, ilyen a száraz november programunk például, országos program, vagy ennek a marihuánára formált változata, a tépőzár, amelyik április 20-án ért véget idén. A Józanság Háza az Innovációs Munkacsoporthoz nagyjából 2,5-3 éve került, és ha az előző részek tartalmaira pillantunk, akkor a kettészakadt drogpiacon problémája hívta életre. Anélkül, hogy jobban belemennék, a kettészakadt drogpiacon egyik magyarázata a 2010-es mefedron-robbanás, amely Józsefvárost is elég vastagon érintette az akkori, elsősorban injekciós droghasználókat. Itt igazából a mögöttes mozgató rugó az MDMA piac összeomlása volt. Az MDMA az extasynak a hatóanyaga. Ennek a kivonása a piacról egy piaci vákumot teremtett, amelybe végül egy mefedron nevű szer képződött be, ami nem volt kábítószer listán, viszont a hatása nagyon hasonlított az MDMA-hoz. Nagyjából egy év lezajlása alatt átalakította a kábítószer piacot, és jelentős tömegek kezdtek el mefedront használni. A mefedron betiltását követően az ez után megjelenő szerek nem voltak alkalmasak rekreációs használatra, ezért elindult a leszivárgásuk az alacsony társadalmi státuszú emberek körébe, ezt követően 10 évig nem foglalkoztunk ezzel a problémával. Jobbára az addiktológia lepasszolja, hogy ez egy szociálpolitikai probléma, a szociálpolitika lepasszolja, hogy ez egy addiktológiai probléma, és közben 10 éven át zuhan egy társadalmi csoport bele a semmibe. Ennek a csoportnak van egy budapesti és egy vidéki reprezentációja. A budapesti drogpiacon, hogy ez hogyan szakadt ketté, nagyon sokáig nagyon sokféle képünk volt, ezek nem voltak valid képek, sokat nyilatkoztunk erről anélkül, hogy az információink pontosabbak lettek volna. A kettészakadt drogpiacon a nyomor alapú drogpiacon akkor kerül a híradásokba, ha valaki rosszul lesz az 1-es villamoson és írnak róla, vagy ha valaki ki tesz egy instagram posztot róla. Alapvetően dehumanizált, stigmatizált emberekként, zombikként jelenítik meg, a sajtó jobbára megáll annál, hogy megmutatja, hogy „jaj, milyenek ezek az emberek”, anélkül, hogy bármit tudnánk arról, hogy ők vajon kik, és hogyan kerültek ide. Talán 2020-ban megkeresett minket a Lélek Pont Melegedő, a Gubacsi útról, akik egy Nappali Melegedő, hogy a biofű használat és a kristályhasználat óriási problémát jelent náluk, és nem tudják menedzselni ezeket a helyzeteket. Mivel egy kerületben vagyunk, ezért a IX. kerület elhívott minket, elmentünk, és elmondtuk, hogy nem tudunk mit csinálni, nagyon sajnáljuk, de az, hogy valaki az utcáról bejön a Kék Pont Alapítványhoz egy konzultációs időpontra hetente, abból nem lesz felépülés, lakhatás nélkül. Nincsen szolgáltatásunk ennek a társadalmi csoportnak, nagyon rossz érzéssel jöttünk el. Még ébren élt az emlékeinkben, hogy ki volt az a 3000 ember, akit itt hagytunk Józsefvárosban, akik szintén szolgáltatásból estek ki. De ennek a társadalmi csoportnak, az utcán élő droghasználóknak, egyszerűen nincsen szolgáltatásunk. Visszamentünk, és az Innovációs Munkacsoportban elkezdtünk egy elméleti tervezést egy programról, ennek lett a címe a „Józanság Háza”. Akkor még úgy gondoltuk, hogy majd lesz egy ilyen helyszín, ahol az embereket elérjük, utána bemennek a kórházba, a kórházból elmennek a rehabra, a rehabról visszaesnek, hozzánk esnek vissza. Ez egy elméleti modell volt, és hogy megtudjuk, mennyire működőképes ez a modell, önkéntesként kitelepítették a Gubacsi úti Melegedőbe. Én, amit szerettem volna elkerülni egész életemben, ez a hajléktalan ellátó rendszer, nem értek hozzá, úgyhogy megindult az ismerkedésem ezzel a területtel, és a program finom hangolása. Alapvetően az, amire gondoltunk, az hamar világossá vált, hogy

nem fog működni. Az az ötletünk, hogy nyitunk egy ilyen herbál specifikus melegedőt a Gubacsi út környékén, az valószínűleg a Kék Pont Alapítvány végét jelentette volna. Elvetettük a Nappali Melegedő problémáját, és ehelyett nagyon fontosnak tartottuk többször aláhúzni, hogy nulladik pontú lakhatással kell kezdenünk, ez világos volt az első hetek munkájában. Strausz Róbertet hívtuk segítségül, ő egy tapasztalati szakértő, aki közel két évtizedet élt utcai droghasználóként, de elvégzett még előtte 3 évet szociális munkás szakon, tehát egy olyan tapasztalati szakértő karaktert találtunk, aki fel tudta nyitni számunkra az összes, nem látható színteret Budapesten. Két éven keresztül dolgozott nekünk, fizetést kapott, végig aktív droghasználó volt mellette. Nagyon fontos, hogy a Kék Pont Alapítványnál, ha programot tervezünk, akkor az első lépés bevonni azokat, akiknek a programokat tervezzük, millió időt spórolunk meg, energiát, és közben az az ember, aki nekünk dolgozik pénzért, ő a munkatársunk. Robi sajnos meghalt, daganatos beteg volt, az utolsó egyéves munkáját már úgy végezte el, hogy közben kórházból kórházra járt. Nélküle sehová se jutottunk volna ezzel a munkával, nem tudtuk volna föltárni. Segítségével világossá vált, hogy két drogpiac van minimum, van egy a bérlőfizetésből élők számára, és van egy a nyomorban élők számára. A két drogpiacnak semmilyen köze nincs egymáshoz. A nyomorban élők elsősorban biofüvet, szintetikus drogokat, illetve kristályt használnak. Ezek a szerek nem alkalmasak semmilyen rekreációs használatra. A biofű hatása alapvetően egy traumatikus, átmeneti identitásvesztés, egy elveszés a fejében, a gondolataimban, a városban, az emlékeimben, az utcában, míg az új stimulánsok esetében, ezek katonon származékok, inkább jellemző a bujkálás, a félelemmel teli hatás, ilyenkor nem látjuk az embereket. Ez képes 3 hónapos ciklusokban megfordulni. Nagyjából 500 emberről beszélünk Budapesten, akik utcán élő droghasználók. A munkám során a Józsefvárosi részeket nem érintettük, a Kék Pont Alapítvány nem dolgozott Józsefvárosban utcán ennek a projektnek a keretei között. Bár ennek ellenére azt találtuk, hogy nagyon-nagyon sok tucserés kliensünk az utcán herbállal és kristállyal folytatta a droghasználatát, az intézményrendszer teljesen zárt számukra. Az intézményrendszer az elmúlt 10 évben ezeket az embereket kirekesztette, kitiltották őket a nappali melegedőkből, akár véglegesen kitiltották, kitiltották őket az átmeneti szállásokról, a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportként jelennek meg. Egy teljesen más drogpiaci működés jellemzi, pacsik vannak, nem pedig találkozások, a dílerek szóló emberek, a szóló embereket feltöltő emberek töltik fel, viszonylag kevés pénz mozog benne, egy erős cirkulálás van a büntetés-végrehajtással, például, ha valaki büntetés-végrehajtáson belül akar vásárolni, akkor jelenleg ezt illegális mobiltelefonnal, kinti fizetéssel teheti meg. Tehát ha egy zárkában lennék, és szeretnék vásárolni bent, akkor az illegális mobiltelefonnal felhívom a hozzátartozómat, ő kint kifizeti az embernek, ő visszaszól a zárkába, és megkapom a cuccot. Mutatja valamennyire a szervezethez az a szintér, de nem annyira professzionális, mint amilyen a kábítószer piac. Nagyon sok hiedelemmel számoltunk, ilyen például az olcsó szer, nem olcsó szerek. Biofüvet használni nagyjából annyiba kerül, mint heroint használni. Ha valaki biofüvet használ, naponta egy 8 ezret elcsattint erre, ha valaki heroint használ, az nagyjából 3-2,5-es pakk, tehát nem nagyon van benne különbség. A különbség abban van, hogy a biofüre nincs intézményi válaszuk, a heroinra viszonylag sok van. A térhasználat esetében azt láttuk, hogy elsősorban tömegközlekedési eszközök jelölik ki a használat határait, és a nappali melegedők inkább végvárakként jelentkeznék benne. Amikor találkoztunk az utcán érintettekkel, akkor elsősorban arról beszéltünk, hogy ki tud, és ki honnan van kitiltva. Ezek a kitiltások mostanra azért puhultak, de nem tűntek el. Mivel a terepmunka eredményeit összegyűjtöttük egy írásba, és azért nem tanulmányként jelent meg, mert amikor kimentünk, még nem tudtuk, hogy ezt fogjuk találni, ezért nem volt kutatási etikai engedélyünk, úgyhogy csináltunk még egy kört, és kimentünk, és amit találtunk, azt interjúkkal alátámasztottuk, ezt pedig az ELTE PPK-nak a keretei között, tehát erről készült egy interjú kutatás is. Megpróbáltunk áldozati

együttműködéseket, ha nem is kötni akkor még, hanem megnézni, hogy kik az érintettek. Világossá vált, hogy nem fogunk tudni építeni, működtetni egy házat, a meglévő elemekből kell gazdálkodnunk, ezért el kezdtünk kiszivároztatni az anyagot, és elmondtuk, hogy senki ne mutassa meg a másoknak, mert amúgy ez nem nyilvános, ennek megfelelően el is jutott ahova szeretttük volna. A főváros végül kiírt ezzel kapcsolatban egy pályázatot, tehát úgy tűnik, hogy beindult egyfajta valaha létező lobbiszerű tevékenység, tehát képesek vagyunk társadalmi problémára minimális összeget mozgósítani, ami mindenképpen előrelépés. A második körben voltak bizonyos változások, idő rövidsége miatt nem bontom ki ezeket. Többen visszaköltöztek vidékre, megváltozott a szerhasználat picit, kicsit professzionálisabb lett, de ebből a szempontból itt nem jelentős. Éppen ezért, a fővárosnál részt vettünk egy pályázaton, amelyet ártalomcsökkentő programokra írtak ki. Az ártalomcsökkentés ezen a szinten nem igazán volt értelmezhető, túl azon, hogy elmegyünk, és azt mondjuk, hogy „hát akkor, sziasztok, a Kék Ponttól jöttünk, és akkor, sziasztok, de nem tudunk tút adni, nem tudunk titeket szűrni hepatitisre, felépülni nem tudtok, mert nem tudtok hol.” Éppen ezért kidolgoztunk egy olyan projektet a „véleményvezérek bejövetele” címmel, melynek az a lényege, hogy bevonunk 7 fő véleményvezért, ők olyan emberek, akik érintettek, utcán élnek, bevonjuk őket, fizetést kapnak tőlünk, és az ő segítségükkel hajtunk végre 3 projektet, ami 3 olyan dolgra hívja fel az utcán élők figyelmét, ami fontos. Az evés fontossága, forknak nevezett kanál villákat adunk, ezeknek a terjesztése, a beszerzése, mindent a véleményvezérekkel együtt csinálunk, tehát ők elkezdnek nálunk dolgozni. Jelenleg Misi az 1-es számú véleményvezérünk, akivel már találkozhattak az emberek a főváros rendezvényein. Itt látható az irodánkban, az Aszódi úti Átmeneti Szállón kaptunk egy irodát. Nagyon sok érdekes kalandon megyünk keresztül ebben a munkában. Az egyik legérdekesebb kaland, a találkozás a szörnyel, amikor végül a tényleg mindenben nagyon segítőkész, mindenben utat nyitó intézményrendszerben többször közlik, hogy azt azért tudjuk, hogy ha az intézményrendszer bármelyik szintjén valaki bemondja, hogy droghasználó, akkor ki van rúgva. És akkor lehet segítséget kérni. Alapvetően azt látjuk, hogy van egy nagyfokú nyitottság az intézményrendszer részéről, és a munkánkkal rávilágítottunk arra, ami nemcsak a biofű használóknak a sajátja, hanem az összes utcán élő embernek a sajátja is, ez az addiktológiai probléma. Megpróbáljuk az intézmény rendszeri elemeket úgy egymás mellé illeszteni, hogy el tudjon jutni a felépülési közösség kapujáig az érintettünk. Mert azt látjuk, hogy ha valaki eljut a felépülés centrikus addiktológia kapujáig, onnan már végigmegy. Onnan már szabad az út. De az utcán élés, meg a kapu között van egy fél éves időszak, ami most úgy látjuk, hogy nagyon komoly utcai megkereső munkával érhető el. Egyik fontos esszenciális tartalma ennek a pályázatnak, hogy a benne dolgozóknál elindul a tartozom valahová, dolgozom, produktív vagyok, és ezt megdöbbenő látni amúgy élőben, hogy hogyan alakul át egy ember személyisége, ha ő fontossá válik. Nem felépülőket keresünk ebben a projektben, hanem aktív droghasználókat, ők érkeznek meg hozzánk. A kanál után júniusban indul a vizes palack projektünk, amelyben összecsomagolható vizes palackokat adunk, a vízivás fontosságára, és a végén a vitamin fontosságára hívjuk fel a figyelmet. Nagyon érdekes például, hogy nagyon sok esetben az érintettek azért nem használnak vitamint, mert félnek, hogy jobban lesznek. Ez nem jutna eszünkbe soha az életbe, de nem akar jobban lenni, merthogy nem azért drogozik, hogy jobban legyen, de mi meg azt szeretnénk. Tehát ezeket a projekteket folytatjuk, novemberig tart ez a program, most vagyunk a félúton. Ezért is mondjuk, hogy a Józanság Háza nem egy épület, hanem egy közös építkezés, és ebbe a közös építkezésbe keressük jelenleg azokat a kapcsolatokat, téglákat, amelyekből aztán fölépül majd ez a virtuális ház. Köszönöm szépen ezt a negyed órát.

Könczöl Dávid

Köszönjük szépen az előadást. Szerintem sok emberben felmerül, volt szerencsém hallani már máskor is. Egyrészt, van egy vicces része, amit most nem mondtál el, hogy hogyan fogtok vitamint adni nekik. Nem tudom, hogy van-e esetleg kérdések vagy hozzászólások ehhez a programhoz? Jutka.

Dallos Judit

Dallos Jutka vagyok, semmilyen szervezettől, itt lakom, viszont 23 évig a Józsefvárosi Gyámügyön dolgoztam, előtte meg Kőbányán, hátrányos helyzetű iskolákban tanítottam, tehát mindig érdekelt ez a probléma, és nagyon örülök, hogy itt elindul valamiféle aktivitás. Az egyik kérdésem majd azutánra vonatkozik, hogy akkor mi van a fővárosi stratégiával, mert áprilisban még az hangzott el, hogy másnap lesz meg, és akkor azt is megvárjuk, viszont ehhez az előadáshoz meg, vagy én nem figyeltem jól, meg azért ez nagyon tömény volt annak, aki ezt nem ismeri. De elképesztő is, és nagyon örülök, és a bizalmam amúgy is a Kék Ponttá iszonyú régóta. A kérdésem az, hogy itt többször azt mondtad, hogy az utcai kereső munka. De Józsefvárosban én úgy képzelm, hogy iszonyú sokan élnek ilyen-olyan hasonló problémákkal, akik laknak valahol. Azokat hogy éritek el? Vagy nem jól figyeltem.

Dávid Ferenc

Józsefvárosnak mindig is megvolt az a típusú saját droghasználati mintája, hogy alapvetően nagy roma családok élnek kicsi lakásokban, nagyfokú droghasználat érintettségekkel. Erdemben ez a probléma nincs menedzselve, nincsenek bevonva, alapvetően az intézményrendszer nem reflektál évtizedek óta erre a kérdéskörre. A hagyományos utcai munka is hiányzik Budapestről. Amúgy készül a drogstratégia, láttam az összegyűjtött tanulmányokat, le fogom majd tagadni, hogy beszéltem róla, és abban is ki van emelve, hogy nagyon hiányzik a konkrét utcai munka, tehát az, hogy kimenni az emberek közé. Ez valahogy eltűnt, meg volt a 90-es években, nagyon fontosnak tartottuk, de utána valahogy kialakult ez a „gyertek be ide” típusú. De szerintem, hogyha van drogstratégia, vagy ilyen nagyfokú tervezés, akkor Józsefvárosban nem nehéz az embereket elérni. Mindig az a kérdés, hogy mit tudunk adni. Elérni az embereket mindig könnyebb, mint hogy nagyon világos felépülési utat kínálni számukra. De mi nem dolgozunk utcán Józsefvárosban.

Könczöl Dávid

Köszönöm. Esetleg másnak kérdés?

Bajusz Ferenc

Köszönöm szépen. Bajusz Ferenc vagyok a Közterület-felügyeletről. Azt mondtad, hogy kettészakadt a piac, vannak a bérből és féltésből élő drogosok, mint én, meg vannak a csóringerek, de azt mondtad, hogy nekik is 8 ezer forint a napi adagjuk. Ez nekem egy kicsit ellentétes.

Dávid Ferenc

Sok vagy kevés? Sok. Nem költenek másra. Hogy teremtik elő? Alapvetően a pénzt elsősorban kéregetésből, kukákban talált dolgok eladásából, ez a két legfőbb bevételi forrás. Találkoztam olyannal, aki dolgozik, a közterület fenntartó vállalatnál, takarítja az utcát, utána az a pénz, a napi 8 ezer, az megy cuccra, a többit pedig, az ételt, a mosást a nappali melegedőben oldja meg, amíg ki nem dobják. Vannak kis lehúzások, meg van valamekkora kriminalitás, nem jellemző amúgy a rablásig elcsúszás. 8 ezer forintot Budapesten ma egy anyagos összerántja, tehát ez nem akkora nagyon nagy pénz. Kétségkívül menni kell utána egész nap, lehet, hogy egyik nap csak 4 jön össze, másik nap 8, ebben a szentérben, az utcai

droghasználatban a napi 8 ezer forint előteremthető, kétségkívül van egy utcai boltozás is benne, de amennyit én láttam, mondjuk a legalacsonyabb kriminalitással a Rákóczi tér és a Kelenföldi pályaudvar közötti, 4-es metró által összekötött banda volt, aki a Keletiben volt, több volt picit a lehúzogatók, akik a Kelenföldinél voltak, ők az automaták mellett állva kéregetnek, „adjál már egy 500-ast, lekéstem a vonatomat”, stb. Mondjuk a belvárosban a Dózsa-Nyugati-Oktogonnál a férfi prostitúción is csúszik el a bevételi forrás, míg mondjuk a Bihari út környékén már egy picit neccesebb. Ennek a társadalmi csoportnak szerintem sokkal kiszolgáltatottabb, mint amennyire kriminális.

Könczöl Dávid

Nekem is lenne kérdésem. Amit az ELTE-vel közösen csináltatok tanulmányt át tudod küldeni, hogy kiküldhessem a tagoknak?

Dávid Ferenc

Még nincsen kész, jelenleg feldolgozzák. Amint készen van és publikálták. Ha nincs más kérdés, akkor én elmennék apák napjára az óvodába, bocsánat.

Napirend 2. pontja: Emelkedő utcai eset számok átbeszélése, cselekvési terv kialakításának átbeszélése

Könczöl Dávid

Köszönjük szépen mégegyszer ezt az előadást, szerintem érdekes és hasznos volt, várjuk a tanulmányt. Térjünk át az ehhez kapcsolódó, következő napirendhez. Gondolom mindannyian tapasztaljuk azt, hogy nem csak Józsefváros, hanem országos szinten is, ez az újfajta megélhetési válság megviseli az embereket, és újra azt tapasztaljuk, hogy egyre többen vannak az utcákon, olyanok, akik valamilyen szer, vagy más tudatmódosító hatása alatt állnak, és nem feltétlenül azért, mert jókedvükből csinálnák. Ezt érzékelt az Önkormányzat is, hozzánk is érkeztek be panaszok. Vannak kiemelt közterek, ahol ez extrán megjelenik, ilyen például a Corvin Sétány, ahol volt egy ilyen hullám a covid járvány alatt, utána ez kicsit lecsendesedett, de most, amióta ilyen nem ideális gazdasági helyzetben vagyunk, ez újra és újra egyre erősebben megjelenik, és vannak más köztereink is. Nem tudom, hogy akik itt vagytok, közületek mennyien, hogyan tapasztalják, illetve milyen válaszokat próbáltok adni erre a dolgra, milyen módon próbáltok meg segíteni? Mi az, amit úgy gondoljátok, hogy már elavult módszer, és nem tud jó lenni? Mi az, amiben segítséget kérnétek? Egy kicsit beszéljünk erről. Bármilyen gondolata van bárkinek, szívesen vesszük, utána majd folytatom, ha ezen a körön túl vagyunk. Mi, mint Önkormányzat, próbálunk mindent megtenni, próbáljuk nem kriminalizálni ezeket a helyzeteket, de vannak olyan pillanatok és pontok, amikor igenis a rendőrség segítségét kértük többször is. Ez leginkább pont a terjesztőknél volt, nem is a szerhasználóknál, mégiscsak fontos, hogy ne romoljon tovább a helyzet. De azt is látjuk, hogy nagyon sok legális szer van, amit használnak most az utcán, aminél a rendőrök sem tudnak fellépni, még akkor sem, ha látják, hogy ki adja el kinek, de fontosnak tartjuk, hogy ezt ne ebből az irányból próbáljuk meg megközelíteni, hanem szociális, egészségügyi munkával próbáljunk meg inkább segíteni nekik, és amikor kell, akkor kérjük a rendőrség segítségét is. Most kinyitnám ezt a kört, és kíváncsian várom a ti véleményeteket, észrevételeiteket.

Kristóf Róbert

Köszönöm szépen, Kristóf Róbert vagyok, az Ébredések Alapítvány képviselőjében, Péteri Dávid nem tudott eljönni. Egyrészt azért szólaltam meg, hogy megtörjem a kínos csendet, és mindenki fellélegezzen rajtam kívül a teremben, másrészt pedig azért, mert azt gondolom,

hogy itt azért szembe kell néznünk akár együtt is azzal az attitűddel, ami a VIII. kerület részéről korábban megvalósult a kábítószer használókkal kapcsolatban. Az a negatív kampány, az az ellenséges hangvétel senkinek nem tett jót, föld alá vitte azokat, akik még elérhetőek lettek volna, inkább elbújtak, nem tudtak mást csinálni. Itt utalok arra is, hogy volt itt egy bizonyítékokon alapuló, jól működő, hatékony tűcsere program is a VIII. kerületben, ez is megszűnt, nagyon ellenséges, negatív és nem alátámasztott érvek mentén. A másik dolog pedig az, hogy nekünk van addiktológiai ellátásunk, mi is foglalkozunk különböző szerhasználókkal, főleg alkohológiával, mert onnan jön a legnagyobb nyomás itt a VIII. kerületben. De az az igazság, hogy ezt csináljuk az alapítvány terhére, mert finanszírozást nem kapunk, 15 éve próbálunk finanszírozást szerezni, normatívát szerezni a közösségi ellátásba és nem sikerül, úgyhogy várjuk a segítséget, az útmutatást, az új stratégiát, nagyon szívesen támogatunk minden programot.

Könczöl Dávid

Köszönöm. A Jutkának a kérdésére, és kicsit itt reflektálva, én úgy tudom, ahogy Feri is mondta, hogy elvileg őszre készül el. Amikor a múltkor beszéltünk a felmérések voltak, azokat elkértem a fővárostól, de még nem küldték meg a kutatásokat, ahogy elküldik, én azt kiküldöm mindenkinek, hogy abból is lehessen tájékozódni. Egész érdekesek voltak. Más? Esetleg a kőbányai kollégát kérdezem, hogy ott hogy látják?

Kiss Éva

Jó napot kívánok, szervusztok, Kiss Éva vagyok. A Kőbányai KEF koordinátora. A budapesti KEF-ben Kőbányát képviselem, és nekem már picit másabb információm van a március végi, budapesti KEF ülésről, ahol a kutatók beszámoltak arról, hogy hol tartanak ezzel az anyaggal. Abban meg tudnám a Dávidot erősíteni, hogy megígérték, hogy megküldik, de még nem küldték meg, ott áprilisra egy ülést terveztek, szeptemberre szeretnének egy anyagot, amit társadalmi vitára bocsájtának, és az utolsó decemberi budapesti közgyűlésre vinnék be, tehát én koraink érzem azt, hogy 24 januárnál hamarabb abból anyagot lássunk. Én így emlékszem az ülésen elhangzottakra. A BÁRKA Családsegítőnél dolgozom, illetve a szakmai elnökünk Bereczki Sándorné, aki az Emberbarát Alapítványt vezeti. Dávid megszólított bennünket, nálunk is inkább a Családsegítőnél már egyre inkább, mint a Baleseti Sebészet, már így kell, hogy eljárjanak, a rendőrséggel közösen. Leginkább kiskorú gyermek veszélyeztetettsége kapcsán, de majdnem mindegyik esetben ott van a bántalmazó apa vagy anya, aki drogos, vagy alkoholista. Én azt gondolom, hogy nagyon jó szakemberek és szervezetek vannak Kőbányán, köszönöm, hogy itt lehet, és kölcsönösen tanulhatunk egymástól. Amíg nem tudunk egymásnak pénzparipa posztó hiányában, abban támogassuk egymást. Köszönöm szépen.

Könczöl Dávid

Köszönjük. Ha más most nem szeretne ehhez hozzászólni, akkor én azzal a javaslattal, illetve kéréssel szeretnék élni felétek, hogy egy javaslat csomagot küldjetek meg, hogy szerintetek mi az, amiben az Önkormányzat segítséget tud nektek nyújtani, illetve mi az, amire esetleg szükségetek van nektek ahhoz, hogy ebben a kérdéskörben előrébb tudjon lépni a kerület? Illetve milyen olyan dolgok vannak, amiket szerintetek kellene tenni közösen? Akár közösen fellépve mindannyian, akár ti, mi az, amit tudtok még vállalni? Tudom, hogy ez valószínűleg nagyon kevés dolog a jelenlegi környezetben, de ezt szeretnék tőletek megkérni, 1-2 oldalban, bullet pontosan összeszedve bőven elég, nem kell nagyon kifejteni. Jövő hét csütörtök este határidő megfelelő tud lenni mindenkinek? Egy hetes határidő? És akkor utána, ezt összegezve egyberakom és kiküldöm mindenkinek majd ugyanúgy. Ezt szeretném kérni, mert tudjuk azt, hogy erőn felül teljesítetek majdnem mindannyian, de érezzük azt, hogy nem

elég, se az, amit mi csinálunk, és sajnos, amit ezzel az emberfeletti munkával ti csináltok, az is egyre kevesebbnek bizonyul. És ezzel nem a munkátokat szerettem volna minősíteni, hanem a helyzetre való tekintettel mondtam most ezt. Egy word dokumentum tökéletes, és jöhet nekem a konczold@jozsefvaros.hu email címre. És hogyha van olyan, amit most nem szerettetek volna, vagy nem jutott eszetekbe, azt a részt ki fogom szedni, ha nem szeretnétek, hogy a többiek lássák. Tudom, hogy sokatokban élnek még rossz emlékek azzal kapcsolatban, hogy itt milyenek voltak a viszonyok, meg többször is volt, hogy ne legyen jegyzőkönyvben, én ezt megértem, de ha van ötletek, akkor azt írástok meg nyugodtan. Tessék.

Kovács Csaba

Szervusztok. A Félúton Alapítvány vezetője vagyok. Szerintem a leggyorsabb lenne Dávid, hogy ahogy a meghívót kikülditek, két mondatban, hogy mit kértek, és arra tudunk válaszolni, és ez szerintem sokkal gyorsabb, minthogy most megkeresni, hogy jól írtam-e a címet. Hosszú évek óta dolgozom Józsefvárosban, és egyéb kerületekben is. Az mindig érzékelhető volt, ha a lakosság mentálisan szegényedik, kilátástalanná válik, nem tudja, hogy holnap mi lesz, fájni fog-e, vagy éhezni fog, vagy mind a kettő, vagy inkább meghal, akkor a tudatmódosító szerek, alkohol, kábítószer és annak minden válfaja egyre nagyobb számban jelenik meg. Ez egy 22-es csapdája, mert azok, akik esetleg csak érintve használtak anyagokat, bármelyiket is, az ilyen válságban elkezd egyre sűrűbben. Minden egyes társadalmi folyamatnál, minden egyes gazdasági folyamatnál ezek mind nyilvánvalóvá válnak, és ezek a nehézségek megjelennek, és mivel a szociális háló igen nagy lukakkal rendelkezik és szakadozik, így azért nagyon sok ember át tud esni egyenként, családostúl, gyerekestül. Feri által elhangzott felületeken fognak megjelenni, „megtapadni”. Nagy csodákat várni azt gondolom, hogy nem lehet. Én csodákat nem láttam ebbe a szakmába. Itt kemény munkával, napról napra a szakemberek elhivatottságával lehet dolgozni. Ez a szakma egyre nehezebben működik, ehhez a szakmához is pénz kell, mint mindenhez, és persze elhivatottság, az van még az emberekben, de amikor nincs pénz, akkor inkább azt mondja, hogy jó nekem a Lidl árufeltöltő is, nincs felelősségem, és kétszer, háromszor annyit keresek. Itt vannak nehézségek. Amit tudunk, mindent megcsinálunk. Mit csináltunk a szervezetünknel? Rányitottunk egy évvel ezelőtt a szombatra, most rányitottunk a vasárnapra, hogy mindenki el tudjon érni minket. Szerencsénkre, most a stábba tudtunk még egy roma származású kollégát, szociális munkást, magasan képzettet fölvenni. Csak kérdés az, hogy ez meddig megy, mert mindenki pénzből él. Azt látjuk, hogy a lelkesedés 3-4-5 évig tart, és utána fluktuáció van. Ezeket az új embereket újra be kell tanítani, tartani bennük a lelket. Mindenki küzd, és ez a szakma nagyon keményen küzd a nehézségekkel, és a pénztelenséggel és a lehetetlen helyzetekkel. Ezen a területen én azt látom, hogy akikkel együtt dolgozok, akik 15-20 éve ezen a területen maradnak, és fölhívják egymást, hogy „figyelj, azonnal kéne a segítséged”, és akkor azt mondja, hogy „gyere, megoldjuk”, ez így működik, ez nem rendszereken működik. Persze vannak ellátó rendszerek, kapcsolatok, Önkormányzatok, civil szervezetek, egyházi szervezetek, ha bajban van, akkor megpróbálunk segíteni, ez így működik. Én 30 év alatt varázsszereket nem találtam, pedig végig jártam a szakmának minden részét, senki nem tudott mondani. Itt az állhatatosság és a közös munka és az egyes szervezetekben dolgozó vezetők vagy szakemberek még ott vannak, ha ők elmennek, akkor nem tudom, mi lesz. És azért, akik 30 éve a porondon vannak, vélhetően nem itt jöttek ki az iskola kapuján az érettségivel, hanem már dolgoztak valahol, és átváltottak erre a szakmára. Úgyhogy még vagyunk, vannak fiatalabbak is hál’Istennek, de egyre nehezebb lesz ez a szakma, és mondom, az emberi kapcsolatokon múlik. A kollégáim 1/3-a nyugdíjas. Nyugdíjas orvos, nyugdíjas klinikai pszichológus, nyugdíjas gondozó, szociális munkás. Természetesen próbálunk apró lépésekkel ráhangolódni, vagy fölvenni azokat a hiányosságokat, amivel mi is

találkozunk, de amikor tízszeresen jelenik meg, és az utóbbi 3 év többszörös probléma cunamit engedett a területen dolgozókra, beleértem a pedagógusokat, az iskolákat, az egészségügyet, a szociális ellátó rendszereket is, és a lakosokat is, ilyen dömpinggel ezt nem lehet. 15 évvel ezelőtt is volt, másfajta volt, más kábítószeresek vannak, más rendszerek vannak, tény, és én most csak az alkoholról és a gyógyszerről tudok, mert mi ezzel foglalkozunk első sorban, de igen, emelkedik a száma, és egyre fiatalabb korosztályról beszélünk. 15 éve a Népligetbe, egy 13-14 éves gyerek az még, „húha, gyorsan mentsük meg, pici gyerek”, én is apa vagyok, most tömegével vannak, és nem lehet ezért hibáztatni a gyermekvédelmet, mert ők is a 100-150-200 százalékon pörögnek és dolgoznak, nehéz, de nő az esetszám, nem kicsit, Kőbányán is, VIII. kerületben, XIII. kerületben, I. kerületben is. Én azt gondolom, hogy akik itt dolgoznak civilek, egyházi kollégák, önkormányzatiak, szerintem a maximumon pörögnek. Én csak azért mondtam ezt ilyen jó nagy bográccsal öntve rátok, Önökre, hogy csodákat nem tudunk csinálni, arra még egy kicsit várni kell, de a lehetetlent megpróbáljuk megcsinálni.

Könczöl Dávid

Köszönjük. Szóval nem a csodát szeretnénk megcsinálni, vagy a csodaszert keressük, hanem szeretnénk lassítani a problémát, ha tudjuk, legalább helyi szinten. Tudom, hogy nehéz feladat, de mindent meg kell próbálnunk közösen. De teljesen megértelek, egyik szavaddal sem tudok, és nem is szeretnék vitatkozni. Látjuk, tudjuk, de mégis azért vagyunk itt, hogy próbálkozzunk. Juliék?

Napirend 3. pontja: Egyebek

Juhász Julianna

Auróra utcai szakrendelő ápolási igazgatója vagyok. Szeretném a segítségeteket kérni. Előzetesben, ameddig jutottunk az ügyben, megkeresett minket, egészségügyi intézményt egy cég, aki rengeteg ingyenes Hepatitis C gyógyszert, gyógyítására való tablettát tudna felajánlani, csak hogy ehhez le kellene szűrni a betegeket. Több felmérést készített a cég arról, hogy leginkább a roma lakosság körében terjed a Hepatitis C, viszont ezt így nem lehet propagálni, hogy a VIII. kerületben, mint roma lakosok Hepa C szűrése, ezért úgy gondoltuk, hogy a Józsefvárosi lakosokat szeretnénk leszűrni. Ami folyamatban van, az egyeztetés az Önkormányzattal is, polgármester úr és kabinetvezető úr már tud az ügyről, a szerződéskötés jogászok által folyamatban van, az Önkormányzatnak a feladata lenne majd az, hogy a civil szervezeteket megkeresni, hogy hogyan tudjuk behozni ezeket az embereket az Auróra utcai szakrendelőbe bizonyos napokon, bizonyos időszakban. Gyorstesztel megnézik ujjbegyből, és akinél pozitív a gyorsteszt 20 perc múlva, annál egy csővért is levesznek, onnan átkerül egy laboratóriumba, onnan tipizálják, mindenféle alfajra, megnézik, átkerül a László kórház hepatológiájára, ingyen megkapja a gyógyszert, és a szervezeteknek az lenne a feladata, hogy ezek az emberek rendszeresen bejőjenek. Itt polgármester úr valamilyen vonzó dolgot mondott, hogy be kéne hozni, pl. sportszelet, hogy valamiért bejőjenek az emberek, hogy mindig átvegyék a gyógyszert. Ehhez kellene majd a ti szakvéleményetek, akik ilyen betegekkel, függőkkel foglalkoztok, hogy mi az a módszer, amivel őket lehet egy kicsit inspirálni arra, hogy eljőjenek, hogy bevegyék a gyógyszert naponta, vagy hetente, és hogy eljőjenek a kontrollra, hiszen NEAK finanszírozott, minden bekerül a Hepa regisztrációba, mindent rendesen csinálunk, csak akkor lesz sikeres, és akkor kapjuk meg a támogatást utána, ha ezt végig is viszi ezt a beteg, tehát 6 héten keresztül ott kell lenni, és bevenni a gyógyszert. Egy munkacsoportot fogunk létrehozni, ahogy már ezt teljesen letisztáztuk, és abban kérem a segítségeteket majd, hogy akkor jöjjetek el, segítsetek nekünk együtt gondolkodni a lakosság érdekében.

Könczöl Dávid

Küldenél erről egy ismertetőt? És akkor azt felhívásként kiküldjük.

Oláh Péter

A Megálló elnöke, vezetője vagyok. Mi elég régóta csinálunk Hepa meg HIV szűrést, mondjuk nem kampányszerűen. Az én tapasztalatom az az, hogy aki elkezd, az utána már meg is csinálja. Az kérdés, hogy ki kezd el, de az még nagyobb kérdés, hogy hogyan lehet őket bevonni arra, hogy maga a szűrés megtörténjen. Szeretnék arra is reagálni, amit a Csaba mondott. Mi nagyjából 14-15 éve csinálunk elterelést itt a kerületben, direkt megnéztem, éves szinten olyan 150-180 józsefvárosi lakcímmel rendelkező kerül be az ellátó rendszerünkbe. Persze ez nem jelenti azt, hogy onnantól kezdve mindenki valamilyen szintű ellátásba bekerül, de azért mivel régóta csináljuk, azt pontosan tudják, hogy ha úgy érzik, hogy valamilyen segítségre van szükségük, akkor azért ez ilyen biztos pont, és akkor meg tudnak keresni minket. Én úgy gondolok a cselekvési tervre, hogy egy ilyen általánosságban egy folyamatosságot tudunk biztosítani. Nekem vannak olyan klienseim, akik közül most már mind a 3 generáció megjelent nálunk. Az, hogy őket mennyire lehet bevonni ebbe, az megint egy más kérdés. Azt kéne visszahozni, hogy merjenek kopogtatni, mert úgy látom egyébként, hogy nem nagyon mernek. Pont azért hoztam be az elterelést, mert így egy kényszer által kerülnek be, és itt lehet őket elérni egyedül, én azt látom, és amíg nincsen egy kialakult bizalom, addig a nulladik lépést sem tudjuk megtenni, úgyhogy én azt gondolom, ez lenne az első lépés.

Könczöl Dávid

Köszönöm. Ez is egy fontos hozzászólás volt.

Dallos Judit

Azt mondta az ápolási igazgató, meg te is bizonyos szempontból ráerősítettél, hogy nehéz őket megtalálni, ha már meg vannak, akkor az beindul. Például én sem tudom eléggé, meg hála a jó istennek engem nem érint, ha érintene családirag, akkor jobban kiműveltem volna magam. Milyen veszélyei vannak a hepatitisnek? Nem lehetne ebből egy nyilvános, esetleg úgy, ha azt mondjátok, hogy nem akarjátok kitergetni, hogy miről van szó, vagy valamit nem akartok ebből nyilvánosságra hozni, és annak vannak fontos érvei, az rendben van, de ami ebből nyilvánosságra hozható, induljon el egy kampány. Egyébként az Önkormányzat ebben elég jó, a Részvételi Iroda, itt már mindenféle kampány van, az ember kapkodja a fejét, akkor legyen ebből is, hiszen ez most ráadásul pénzt is hoz. Végre egy olyan dolgot kell promotálni, hogy ezt meg kéne csinálni.

Juhász Julianna

Judit, nyitott kapukat döngetsz, mert ebben már felvettük a kapcsolatot, lesz ennek egy szakmai anyaga, amit a hepatológusok fognak összeállítani. A Hepatitis C veszélyei, miért jöjjenek a szűrésre, és az Önkormányzat is már arra vár, hogy megkapja az anyagot, a szerződés is olyan formába jusson, hogy elindulhatunk majd októberben a szűréssel. Ez meg lesz hirdetve, erről gondoskodni fog az Önkormányzat. Ami még érdekes, hogy inkább a roma lakosságot hogyan tudjuk behozni, erre is voltak ötleteink, hogy a Roma Önkormányzatot megkeresni, polgármester úr már megkereste őket, mondták, hogy nagyon örülnek neki. Illetve az én, saját, 26 éves nemibeteg gondozói tapasztalatom viszont az, hogy az anyákat kell megtalálnunk, tehát ott, ahol a roma anyák, aki a főnök a családban, ha őt meg tudjuk győzni, és erre akármilyen work shopot behozunk, vagy elhívjuk valamelyik roma zenészt, aki be tudja hozni őket, tehát okosan fel kell építenünk, hogy el merjenek jönni egy

rendelőintézetbe, mert nem nagyon szeretnek oda bejönni, és merjék bevállalni azt, hogy meg lesznek vizsgálva. Mindenféle kampány, promotális, plakátok, minden lesz.

Oláh Péter

Csak nagyon röviden. Volt már ilyen kampány a kerületben. Az általunk gondozott célcsoportba vannak roma rétegbe tartozók is. Azt gondolom, hogy ennek van egy első lépcsője, ahogy mondtad, Juli, ujjbegyes mintavétel. Azon is el lehet gondolkodni, hogy esetleg ezt a szervezetek, aki tudja, és van rá lehetősége, föl vállalja. Nem tudom, hogy ennek mi a higiéniai láncolata, hogy ehhez labor, rendelő kell, orvosi egyéb, mert ugye az első lépcsős kapcsolódás, az aggaszt, hogy hogy kerülnek be hozzátok az Aurórába. Lehet, hogy ezek a szervezetek meg tudják csinálni az első lépcsős szűrást, vagy ti kijöttök, és akik oda járnak, azok inkább oda jönnek, és ott könnyebben meg lehet győzni legalább egy ujjbegyesre, és utána már lehet miről beszélni, hogy ez úgy néz ki, hogy komolyabb, és az Aurórába kéne folytatni. Lehet, hogy ez is lehetőség, nem tudom. Csak azt gondolom, hogy ennek a komplex beteg halmazról, ahol pszichiátriai kórképek is jelen vannak, egy ilyen, esetleg egy első lépcsős sokkal hatékonyabb lehetne, mint hogy „Béla, vonuljál be anyáddal az Aurórába”. Legyünk gyakorlatiasak.

Juhász Julianna

Erről is beszéltünk, hogy kihelyezett. Nekünk nagyon-nagyon szigorú a cégnek a projektre, kötelező, hogy egészségügyi szakdolgozó legyen, vérévételi jogosultsága legyen. Mi úgy gondoltuk, hogy azért kellene ott és azonnal vénás vért levenni, mert lehet, hogy utána nem fog visszajönni, vagy nem tudom, ebben mi a tapasztalatotok. Tehát jobb ott, azonnal megtudja, mindenféle nyilatkozatot, adatvédelmet, mindent elmagyarázunk neki, meg is kapja a papírokat, alá is írja, bele is egyezik mindenbe, mert ha nem egyezik bele, akkor nem tudunk vele mit tenni, de a vénás vért csak akkor tudjuk levenni, és ott helyileg, azért gondoltuk, hogy 20 perc után, ahogy meg van a gyors teszt, utána azonnal levesszük a vért, mert így nem kerül ki a rendszerből. Igen, gondoltunk kihelyezett vérévételtre.

Férfi hozzászóló

Amikor egészségnapokat szervezett minden évben a Józsefvárosi Önkormányzat, nagyon komoly szűréseket tudtunk csinálni, alkohol és mentális.

Juhász Julianna

Harmadikán lesz

Férfi hozzászóló

Erről mi nem tudunk. Mi mindig ott voltunk. Volt a Mátyás téren, Orczy kertben, mindenféle volt.

Oláh Péter

Nekem az a tapasztalatom a szűréssel, kb. 10 kiszűrtből 1, aki nem megy el, akkor sem, ha egyből ott van a vérévétel. Mi a HepaGo-val vagyunk szerződésben (egyébként a gyors teszt egyből megmutatja, nem is kell 20 perc), utána viszont mindenki vállalja, hogy a László kórházba bemenjen. 10-ből 9, aki vállalja a kezelést, az már elmegy. Én azt látom, hogy aki vállalja a szűrést és szembesül azzal, hogy érintett, utána ő már tovább fog menni saját felelősséggel. Tehát tényleg minimális a lemorzsolódás.

Dallos Judit

Kár, hogy elment az Ébredések Alapítvány munkatársa, mert engem borzasztóan izgat ez a dolog, hogy az hogy lehet, hogy 15 évig, hol, hogyan pályáztak, vagy mit csináltak azért, hogy mégsem tudtak megkapni bármiféle támogatást. Erről lehetne valamit beszélni, vagy újabb 15 évbe fog telni, amíg ebből valami lesz?

Könczöl Dávid

Az nem kerületi támogatás volt, hanem állami normatív támogatási rendszerbe nem tudnak bekerülni 15 éve.

Kocsóné Kolkopf Judit

Sziasztok! JÁSZER és bölcsőde minőségben vagyok jelen. Ehhez kapcsolódva, igen, azt gondolom, hogy van a kerületben nagyon sok olyan civil szervezet, akik közül sokkal nincs az Önkormányzatnak együttműködése és kapcsolata. Az, hogy anyagi támogatást bizonyos civil szervezetek kapnak, ez nagyon jó, de azt gondolom, hogy a kerületben működő, és a kerület lakosságát ellátó többi civil szervezettel, ha anyagi támogatást nem is, de legalább egy együttműködési megállapodást érdemes lenne megfontolni. Már csak azért is, mert ezek a szervezetek bármilyen pályázathoz ha benyújtanak forrásigénnyel pályázatot, akkor egy kerületi együttműködés egy nagyon fontos kiegészítő elem lehet esetleg, hogy nyertesek legyenek. Múltamból adódóan ismerek mindenkit, az Ébredéseket is, 20 éve már biztosan itt vannak, és jelen vannak, és tényleg nagyon fontos tényező, pszichiátriai betegetek látnak el.

Könczöl Dávid

Én köszönöm a kiegészítéset. Ha másnak nincsen hozzászólni valója, akkor még egy dolog, szeretném, hogy ha megbeszelnénk az augusztusi ülést, hogy mikor legyen, nekem a javaslatom, visszatérve az ügyrendünkhöz, augusztus 22-e kedd lenne. Ha ez mindenkinek előzetesen megfelel, akkor ezt terveznénk be, igen, délután, 15 vagy 15:30. Előtte időben szólunk. Köszönöm szépen mindannyiátoknak, hogy eljöttetek. Várom az emailjeiteket jövő hét csütörtökig, és én addig megpróbálom nektek elküldeni a fővárosi kutatásoknak az eredményeit. Köszönöm szépen még egyszer.

K. m. f.

Könczöl Dávid
elnök

A jegyzőkönyvet készítette:

H. Tóthné Veres Evelyn

H. Tóthné Veres Evelyn Lilla

Jegyzői Kabinet Szervezési Iroda
képviselői referens

